

selv har været med til at definere. Her er der en værktøjskasse til rådighed i styrelsesloven m.v., og tvangsbøder etc. kan tages i brug.

Jeg vil godt sige, at mit klare udgangspunkt – også i spørgsmålet om Farum Kommune – er en tro på, at man ønsker at agere inden for landets lovgivning. Det er også derfor, vi på baggrund af indspillene fra Farum Kommune i øjeblikket så at sige tester valøren af den genopretningsplan, der blev udarbejdet sidste år, for at tage stilling til, om den skal justeres eller ej, og når det overblik er tilvejebragt og der er truffet afgørelse om justering eller ikke justering, har jeg tillid til, at man vil efterleve de vilkår, der er sat op, i Farum Kommune.

Ole Stavad (S):

Jeg var muligvis uklar i mit spørgsmål, og så kan man jo også risikere at få uklare svar. Men jeg skal prøve at være helt konkret.

Det, jeg faktisk spørger til, er: Findes der efter indenrigsministerens opfattelse instrumenter i den gældende lovgivning, der muliggør, at man kan forhindre en beslutning som den, vi oplevede for en uge siden i Farum, hvor et Venstreflertal, på trods af at man er fuldstændig nødstedt, alligevel vedtog at bevilge en ny sponsorkontrakt på 1,5 mio. kr. over 3 år?

Jeg synes egentlig, det ville være fair, hvis man i den situation sagde, at så må de pågældende selv op med pungen og betale. Det tror jeg ville have en vis forebyggende virkning mod at træffe den form for beslutninger. Det er ikke muligt ifølge lovgivningen, men har vi andre instrumenter? Har indenrigsministeren eller andre nogen konkrete indgrebsmuligheder i en konkret situation som den foreliggende?

Thomas Adelskov (S):

Jeg forstår ministerens svar på både dette spørgsmål og det forrige spørgsmål, på de spørgsmål, der blev stillet i sidste uge, og i øvrigt også på en række spørgsmål, som bl.a. er stillet af folketingsmedlem hr. Peter Brixtofte, at ministeren afventer kommunens handlinger, fordi ministeren forudsætter, at kommunen agerer efter den aftale, der er indgået, og først selv henvender sig, hvis den bliver overtrådt.

Ministeren synes, det er respektløst, hvis jeg insinuerer noget eller kommenterer, at ministeren er i samme parti som det flertal, der agerer ude i Farum Kommune. Men det har ministeren sådan set selv gjort tidligere, i og med at ministeren – ikke åbenbart i sin egenskab af minister,

men i sin egenskab af ven med tidligere borgmester Peter Brixtofte – blandede sig i debatten derude, da den var allerhødest, og anbefalede, at Peter Brixtofte tog på ferie.

Mit spørgsmål til ministeren er: Er der ikke anledning til, at ministeren som ven med nogle af partikammeraterne ude i Farum tager et møde med dem og drøfter med dem, hvordan man opfører sig ordentligt, og hvordan man kan overholde de økonomiske planer, der er lagt?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, jeg vil svare på det spørgsmål, der er stillet og uddybet af hr. Ole Stavad, og ikke på alle de polemiske bemærkninger fra hr. Thomas Adelskov, som ikke har noget med spørgsmålet at gøre.

Kl. 14.00

Jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at det er et spørgsmål, som jeg jo sådan set meget gerne ville kunne svare ja eller nej på. Men så enkel er sagen nok ikke. Det er også derfor, jeg siger, at det måske er vanskeligt inden for rammerne af denne dialog, vi kan have med hinanden her i Folketingets spørgetid, at give et tilbundsående svar på det spørgsmål.

Det skal man ikke tage som et udtryk for, at jeg vægrer mig eller andet. Jeg vil meget gerne bidrage til at øge også hr. Ole Stavads oplysningsniveau – for så vidt også mit eget – på det her punkt på anden vis. For det er klart nok, at hvis der træffes ulovlige beslutninger, så er der værktøj til at komme efter dem, der træffer dem.

Så kan man spørge: Er det en ulovlig beslutning, hvis vi nu in casu tager en disposition på 0,5 mio. kr. om året til en fodboldklub?

Det er jo et selvstændigt spørgsmål, som jeg ikke kan kommentere, fordi det er Tilsynsrådet ved Frederiksborg Amt, der har tilsynsmyndigheden i relation til Farum Kommune. Jeg har noteret mig fra dagspressen, at det er tilkendegivet, at man ikke vil effektuere denne her beslutning, før man har Tilsynsrådets vurdering af, hvorvidt beslutningen overhovedet er lovlig. Hvis det viser sig, at den ikke er lovlig, så går jeg ud fra, at den bliver omstødt. I hvert fald er der instrumenter til at komme efter dem, der så effektuerer en sådan beslutning.

Så er der spørgsmålet om hensigtsmæssige beslutninger/ikkehensigtsmæssige beslutninger. Og det er så dér, jeg er nødt til at stå på principperne, selv om jeg godt kan dele hr. Ole Stavads, kan man sige, forargelse over, hvordan